βουλευτὰς ποὺ εἶχαν γίνει σὲ κακὸ χάλι ἀπ' τὸ μεθῦσι, νὰ τοὺς κουβαλοῦνε ἀπ' τὸ μπάρ σποὺς κανατέδες τῶν αἰθουσῶν καὶ νὰ σκουπίζουν τὸ πάτωμα ἀπ' τοὺς ἐμετούς των. Κι' ὅταν τυχὸν διελύετο ἡ συνεδρίασις, χωρὶς νὰ ξυπνήσουν οἱ μεθυσμένοι βουλευταί, οἱ κλητῆρες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς παίρνουν στὰ χέρια καὶ νὰ τοὺς πηγαίνουν ὥς τὰ δυὸ ἀμάξια ποὺ εἶχε εἰδικῶς γιὰ τὸν προορισμὸ αὐτὸν ἡ Βουλή, καὶ νὰ τοὺς μεταφέρουνε στὰ σπίτια τους.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ ἀποκλειστικὰ καθήκοντα τῶν κλητήρων τοῦ εἰδικοῦ ἐκείνου τμήματος. Μολονότι δέ, δὲν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουν καμιὰ ἄλλη δουλειά, ἐν τούτοις ἦσαν διαρκῶς ἀπασχολημένοι κι' ἐρχόζονταν περισσότερο ἀπ' τοὺς ἄλλους κλητῆρες. Γι' αὐτὸ καὶ παίρνανε διπλὸ μισθό!

Χαροκτηριστικὸ τοῦ πόσο ἦταν καθιερωμένη ἡ μέθη στὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ τῆς Ἀγγλίας, εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς περιστατικό:

Ὁ μεγαλείτερος μπεκρῆς ἀπ' ὅλους τοὺς Ἄγγλους πολιτικοὺς τῶν αἰώνων, ἦταν ὁ Ρόμπερ Οὐόλπολ, ὁ πατέρας τοῦ διασήμου συγγραφέως κὶ ποιητοῦ τοῦ 18ου αἰῶνος, Ὀρατίου Οὐόλπολ.

Τὸν Ρόμπερ Οὐόλπολ, λοιπόν, τὸν εἶχε κάνει μπεκρῆ ὁ πατέρας του, ὁ ὁποῖος ἦταν βουλευτὴς τὸν καιρὸ τοῦ Κρόμβελλ κι' ἐθεωρεῖτο ὁ μεγαλείτερος μέθυσος τῆς ἐποχῆς του. Ὁ πολιτικὸς αὐτὸς ποὺ ἐθεωρεῖτο ὡς ἕνας ἀπ' τοὺς κυριωτέρους συνεργάτες τοῦ Κρόμβελλ, ἐπὶ τριάντα χρόνια, ποτὲ δὲν ἔφυγε ἀπ' τὴ Βουλὴ ξεμέθυστος. Κάθε βράδυ τὸν κουβαλοῦσανε στὸ σπίτι του οἱ κλητῆρες τοῦ εἰδικοῦ τμήματος.

Ὅταν ὁ γυιός του Ρόμπερ ἔγινε δέκα χρόνων, βλέποντας τὸν πατέρα του διαρκῶς σ' ἐλεεινὴ κατάσταση ἀπ' τὸ μεθῦσι, τοῦ εἶπε μὲ ἀφέλεια, ἕνα πρωὶ ποὺ τὸν βρῆκε ξεμέθυστο:

—Μά, πατέρα, δὲν ντρέπεσαι νὰ σὲ κουβαλᾶνε κάθε βράδυ μεθυσμένο; Σπαράζεται ἡ καρδιά μου νὰ σὲ βλέπω ἔτσι.

—Γιὰ νὰ μὴ σπαράζεται ἡ καρδιά σου, ἀπὸ σήμερα κι' ἐμπρὸς θἄρχεσαι καὶ σὺ νὰ πίνῃς μαζύ μου.

Κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἔπαιρνε τὸ παιδί του μαζύ του καὶ τὸ ἐβάζε νὰ πίνῃ, ὥς ὅτου νὰ μεθύσῃ γιά.... «νὰ μὴν βλέπῃ τὸν πατέρα του μεθυσμένο καὶ νὰ σπαράζεται ἡ καρδιά του». Ἔτσι ὁ Ρόμπερ Οὐόλπολ ἔγινε ὁ μεγαλείτερος μπεκρῆς τῆς Ἀγγλίας ἀπ' τὸν πατέρα του.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΗΣ ΣΑΡΑΣ ΜΠΕΡΝΑΡ

Ὅταν, κάποτε, ἡ διάσημος τραγωδὸς Σάρα Μπερνὰρ πληγώθηκε στὸ γόνατο, κυκλοφόρησε ἡ φήμη, ὅτι οἱ γιατροί της ἀποφάσισαν νὰ τῆς κόψουν τὸ πόδι, γιὰ νὰ μὴν πεθάνῃ ἀπὸ γάγγραινα.

Ἡ εἴδησι αὐτὴ τηλεγραφήθηκε φυσικὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Τότε ἕνας Ἀμερικανὸς ἐπρότεινε στὴν Μπερνάρ.... ν' ἀγοράσῃ τὸ πόδι της, μόλις θὰ τῆς τὸ ἔκοβαν οἱ χειρουργοί. Ὅσο γιὰ τὴν τιμή, ἄφνε νὰ τὴν καθορίσῃ ἡ ἴδια, δηλώνοντας, ὅτι ἦταν διατεθειμένος νὰ προσφέρῃ ὅσα τοῦ ζητοῦσε. Ὁ θαυμάσιος αὐτὸς ἐπιχειρηματίας ἐσκόπευε νὰ βαλσαμώσῃ τὸ πόδι τῆς μεγάλης τραγωδοῦ καὶ νὰ τὸ... ἐκμεταλλεύσῃ, ἐπιδεικνύοντάς το σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Δυστυχῶς ὅμως γιὰ τὰ μεγαλοφυῆ σχέδιά του κι' εὐτυχῶς γιὰ τὴ μεγάλη τραγωδό, ἡ φήμη ἐκείνη ἦταν ψεύτικη, γιατὶ ἡ πληγὴ τοῦ γόνατος, ὅσο σοβαρὴ κι' ἂν ἦταν, θεραπεύθηκε τελείως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ἡ διαφήμισις, ἀντιθέτως μὲ τὴ γνώμη ποὺ ἐπικρατεῖ, δὲν εἶνε ἐπινόησις τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἡ τεχνοκολλήσεις πρὸ παντὸς ἦταν γνωσπὲς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Στὰς Ἀθήνας κρεμοῦσαν σὲ δημόσια κέντρα τοὺς νόμους τῆς πολιτείας, χαραγμένους σὲ ξύλινες πινακίδες.

Ἀλλὰ καὶ ταμπέλλες καταστημάτων ὑπῆρχαν.

Κυριολεκτικῶς ὅμως ἡ ρεκλάμα ἔδινε κι' ἔπαιρνε στὸν Κεραμεικό, ὅπου ἡ ἑταῖρες ἐξέθεταν γραμμένα ὥς ἐπάνω στὰ μάρμαρα τὰ θέλγητρά τους, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Στὴ Ρώμη ἐπίσης, διὰ τῆς ἀναρτήσεως πινακίδων σὲ δημόσιους χώρους, γνωστοποιοῦσαν στοὺς πολίτας τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα, ἀλλὰ καὶ παρεῖχαν πληροφορίες γιὰ πλειστηριασμοὺς καὶ πωλήσεις κτημάτων.

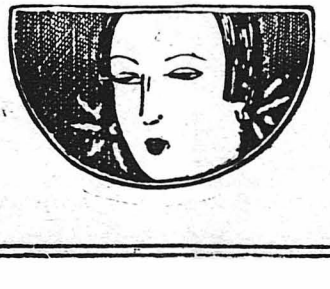

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Μιὰ ὁποιαδήποτε γυναῖκα μπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ καὶ τὸν πιὸ ἐγωϊστὴ ἄνδρα, ἀρκεῖ νὰ εἶνε ἔξυπνη, ὄμορφη καὶ πολὺ λίγο ἐρωτευμένη μαζύ του.

Φοντενέλος

Ἀπ' ὅλα τὰ ἀνδρικὰ προτερήματα, ἐκεῖνο ποὺ εὐκολώτερα μπορεῖ νὰ κατακτήσῃ μιὰ γυναῖκα, εἶνε ἡ λεπτότης.

Πασκὰλ

Μιὰ γυναῖκα δὲν ἀφίνει εὔκολα τὸν πρῶτο της φίλο... ἂν δὲν βρεῖ προηγουμένως τὸν δεύτερο!

Λὰ Ροσφουκὼ

Μιὰ φορὰ μονάχα ἀγαπᾶ κανεὶς χωρὶς τὴ θέλησί του: τὴν πρώτη. Τὶς ἄλλες ἐρωτεύεται θελημαικά. Γι' αὐτὸ κι' ὁ πρῶτος ἔρως εἶνε ὁ δυνατότερος.

Λὰ Μπρουγὲρ

Πολλὲς φορὲς τυχαίνει ἕνας ἔξυπνος καὶ μορφωμένος ἄνδρας, κάνοντας κόρτε μὲ μιὰ γυναῖκα, νὰ τῆς ἐμπνεύσῃ μὲ τὰ ὡραῖα λόγια του τὴν ἐπιθυμία τοῦ ἔρωτος. Μιὰ μέρα ὅμως ξαφνικά, ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἀπαντᾶ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν κάνει νὰ νοιώσῃ ζωντανὰ ὅ,τι ὁ ἄλλος τῆς εἶχε περιγράψει μὲ δυὸ λόγια μόνο. Καὶ τότε....

Μπαλζὰκ

Ὁ ἔρως κρύβει θέλγητρα σειρῆνος καὶ παραφορὲς μαινάδος!

Βάκων

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ντρέπονται γιατὶ ἀγάπησαν ὅταν ἔχουν παύσει πειὰ ν' ἀγαποῦν.

Λὰ Ροσφουκὼ

Τὸ αἴσθημα τῆς ζήλειας στὸν ἔρωτα, εἶνε φυσιολογικότατο.

Ζὰν Ζὰκ Ρουσσὼ

Ὅποιος ἀπολαμβάνει ἕναν μεγάλον ἔρωτα, δὲν μπορεῖ νὰ αἰσθανθῇ φιλία.

Λὰ Μπρουγὲρ

Οἱ ἀδικημένοι ἀπὸ τὴ φύσι, οἱ ἄσχημοι, οἱ ἀποτυχημένοι ἐραστιά, οἱ συνεσταλμένοι, μόνον αὐτοὶ ξέροιν τί θησαυροὺς κρύβει ἡ φωνὴ ἑνὸς ἀγαπημένου ὄντος.

Μπαλζὰκ

Οἱ τίμιοι ἄνθρωποι ἀγαποῦν ἁπλῶς τὶς γυναῖκες, αὐτοὶ ποὺ τὶς ἀπατοῦν, τὶς λατρεύουν.

Μπωμαρσαὶ

Ἡ πρῶτες ἐρωτικὲς παραφορὲς εἶνε τόσο βίαιες καὶ τόσο θεῖες, ὥστε ὅλοι ὑποκύπτουν μπροστά τους. Ὅλες ἡ δυσκολίες ἐξαφανίζονται, ὅλα τὰ ἐμπόδια παραλύουν, τὰ πάντα συμβαδίζουν μὲ τὸ αἴσθημα αὐτό, ποὺ πολὺ σωστά, ἀποκαλεῖται «ἡ ψυχὴ τοῦ παντός».

Ὅταν ὅμως ὁ ἔρως σβύσει, τότε ἀναφαίνεται ὅλη ἡ γύμνια τῆς πραγματικῆς ζωῆς. Τὰ μικρὰ ἐμπόδια γίνονται βουνὰ κ' ἡ δυσκολίες ἀδιάβατοι γκρεμοί.

Γεωργία Σάνδη

Ὅποιος νομίζει, ὅτι ἀγαπᾶ τὴν φιλενάδα του γι' αὐτὴν καὶ μόνο, εἶνε ἀπατημένος.

Λὰ Ροσφουκὼ

Ὅταν ὁ τίμιος ἄνθρωπος ἀντιληφθεῖ γιὰ πρώτη φορά, ὅτι ἀγαπᾶ μιὰ ὕπαρξι ἀγνή, ἀθῶα καὶ ἰδανική, κυριεύεται ἀπὸ μιὰ μεγάλη ταραχή, ἀνασκατεμένη μὲ μιὰ μυστηριώδη εὐτυχία, καὶ δὲν νοιώθει ἄλλη ἐπιθυμία, παρὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ μυστικὰ νὰ τὴν ἀγαπᾶ, νὰ τὴν ὑπηρετῇ γονατιστὸς μέσ' στὴ σκιὰ καὶ νὰ ἐκδηλώνῃ μὲ τὴ βουβὴ ἀφοσίωσί του τὸν ἔρωτά του. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως τὸ συναίσθημα αὐτὸ μαραίνεται καὶ παραχωρεῖ τὴ θέσι του σ' ἕνα ἄλλο. Ὁ ἀλπρουϊστὴς παύει. Ὁ ἐρωτευμένος δὲν ἀρκεῖται πειὰ μόνο στὸ ν' ἀγαπᾶ, σιὸ νὰ θυσιάζεται στὸ βωμὸ τῆς ἀγάπης του χωρὶς νὰ ζητῇ τίποτε γι' ἀνταπόδοσι. Θέλει πειὰ κάτι παραπάνω. Καὶ δὲν ἡσυχάζει, ὥς τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο θὰ τοῦ δώσῃ τὴ μοναδικὴ ἀπόδειξι τοῦ ἔρωτος. Τὴν ἡδονή!

Σαὶν Μπέβ

Ὁ ἔρως εἶνε ἕνας θαυμασμὸς ποὺ δὲν ἔχει τελειωμό.

Μπαλζὰκ

Τὰ ὄνειρα δὲν πραγματοποιοῦνται ποτέ. Ὅταν πετύχουμε ἀπὸ τὸν ἔρωτα ὅ,τι εἴχαμε φανταστεῖ πὼς θ' ἀποτελοῦσε τὸ κορύφωμα τῆς εὐτυχίας μας, ἐμείς πιστεύουμε βέβαια εὐτυχεῖς, ὄχι ὅμως ὅσο εἴχαμε ὀνειρευθεῖ, γιατὶ ὁ ἄγγελος τὸν ὁποῖο βλέπαμε στὸν οὐρανό, ἔχει πέσει πλάϊ μας, κ' ὅσο κι' ἂν ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά μας, βρίσκεται πάντως τώρα πειὰ στὴ γῆ καὶ περπατάει σιμά μας.

Φρειδερῖκος Σουλιὲ

Ὅποιος δὲν ἀγάπησε μὲ πάθος, ἀγνοεῖ τὴν πιὸ ὄμορφη πλευρὰ τῆς ζωῆς.

Στεντὰλ

Ἀγνὸς ἔρως εἶνε ἐκεῖνος, γιὰ τὸν ἀποῖο ἡ κατάκτησις δὲν εἶνε σκοπός, ἀλλὰ ἀνατόφευκτη συνέπεια.

Αἰμ. Ντεσὰν